

ohledu na to, zda přisedící členové rozh. komise té neb oné skupiny k řízení se dostaví či nikoliv. Nové toto řízení konáno bylo dne 6. září 1927, a poněvadž i k němu dostavili se pouze tři přisedící, a kromě toho i v osobě předsedově nastala změna, ustanoveno, aby celé jednání bylo provedeno znovu, a aby dle § 30 prov. nař. rozhodování účastnil se pouze předseda a přisedící znalec. Takto složený senát rozhodl pak nař. nálezem o žádosti záv. výboru v tom smyslu, že odmítl pro nepříslušnost rozh. komise rozhodovati o návrhu, aby propuštěný Adolf B. byl znovu do práce přijat, v ostatním však uznal příslušnost komise, a vyhověl návrhu, aby bylo uznáno, že jmenovaný člen záv. výboru neprávem z práce byl propuštěn.

O stížnosti uvažil nss takto:

Dle § 26 odst. 2 zák. o záv. výb. skládá se rozh. komise ze 6 členů a sice z předsedy a pěti přisedících. Poněvadž dle odst. 3 cit. § mají stejně složený býti i jednotlivé rozhodující senáty, musí i každý jednotlivý senát, ježto zákon žádné výjimky z řečené zásady nepřipouští, skládati se v každém případě z předsedy a 5 přisedících. Zákon ovšem zmocňuje v posledním odstavci § 26 vládu, aby řízení před rozh. komisí upravila nařízením. Než tímto zmocněním svěřuje nařizovací moci pouze úpravu řízení před rozh. komisí, složenou způsobem v zákoně předepsaným, to jest před komisí složenou podle odst. 2, 3 a 4 § 26, nezmocňuje však moc nařizovací, aby stanovila výjimky z předpisů o složení rozh. komise zákonem samým daných. Pokud vl. nař. č. 2/1922 v § 30 výjimku takovou stanoví a připouští jednání a rozhodování před senátem jinak složeným, nelze ustanovení jeho uznati za platné, ježto odporuje zákonu (§ 55 úst. list.).

V daném případě je mimo spor, že rozhodující senát nebyl složen tak, jak předpisuje zákon, bylo proto jeho rozhodnutí již z tohoto důvodu a bez ohledu na to, odpovídalo-li složení senátu cit. vl. nař. či nikoliv, zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo se zabývatí ostatními námitkami stížnosti.

Č. 7437.

Školství: O přijímání absolventů státních škol průmyslových za řádné posluchače vysokých škol technických — věty jako při Boh. A 7438/28.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 13.765).

Věc: Karel F. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o přijetí za řádného posluchače vysoké školy technické.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-1 absolvoval mechanicko-technický odbor státní průmyslové školy v Ú. a nabyl dne 17. června 1926 všemi hlasy vysvědčení dospělosti. Podáním de pres. 5. října 1927 zažádal za přijetí za řádného posluchače odboru strojnického na něm. vys. škole v Praze. Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad žádosti té vzhledem ku prospěchu studia, dosaženému na škole odborné a se zřetelem k vl. nař. 512/19 a výn. min. z 26. srpna 1926 č. 84.865.

O stížnosti do toho podané uvážil nss takto: — — — —

Nss setrval i v daném případě, přes opačné vývody stížnosti, na právním názoru, k němuž dospěl v nář. Boh. A 7438/28, že totiž min. škol. byl — podle § 2 vl. nař. č. 512/1919 — oprávněn stanoviti bližší směrnice pro posouzení, kdy jest u absolventa vyšší školy průmyslové pokládati za danou »potřebnou průpravu« pro studium na vys. škole techn. a to nejen co do otázky, pro které studijní odbory na vysoké škole technické poskytuje potřebnou průpravu absolvování tohoto kterého oddělení vyšší průmyslové školy, nýbrž také co do otázky, jaká musí býti kvalita studia na průmyslové škole co do výsledků jeho, zračících se na venek v dosažení určitých známek prospěchových, aby studium to bylo lze pokládati »za potřebnou průpravu« pro studium na vys. škole.

Výkladu, který stížnost dává slovům § 1 vl. nař. č. 512/1919 »získali potřebnou průpravu«, jakoby totiž tu šlo jenom o diferencování mezi jednotlivými odděleními vyšší průmyslové školy zřetelem k jednotlivým odborům studijním (fakultám) na vys. škole techn. a nikoliv také o »průpravu« co do stupně studijního prospěchu, nelze přisvědčiti, neboť »potřebná průprava« pro studium na určitém odboru vys. školy zahrnuje již podle slovního znění nejen druh studia na určitém oddělení průmyslové školy, nýbrž též stupeň výsledků tohoto studia. Mimo to nelze však neuznati, že vzhledem k různé a patrně nižší úrovni všeobecného vzdělání, které poskytuje absolvování vyšší školy průmyslové v porovnání s absolvováním vyšší školy střední (gymnasia nebo reálky), jest s tohoto hlediska plně odůvodněno, aby na výsledky studia na průmyslové škole, která svým celým založením není určena, aby sloužila přípravě pro studium vysokoškolské, byly za účelem přijetí na vys. školu kladeny určité požadavky. — — — —

Č. 7438.

Školství. — Řízení správní: I. * Státní občané, kteří splňují předpoklady příslušnými předpisy (řádem ústavním) žádané, anebo z povahy věci plynoucí a kterým nejsou v cestě zákazy přímo stanovené, anebo překážky z povahy věci plynoucí, mají subjektivní nárok na to, aby byli přijati za řádné posluchače vysoké školy technické. — II. * Ministr škol. byl podle § 2 vl. nař. č. 512/1919 oprávněn vymeziti generálním aktem »potřebnou průpravu« pro studium absolventů vyšších průmyslových škol státních na vysokých školách technických stanovením určitého stupně prospěchu, jak se stalo výnosem z 26. srpna 1926 č. 84.865/IV, Věstník č. 86.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 26. 651).

Prejudikatura ad I: Boh. A 930/21.

Věc: František V. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty o přijetí za řádného posluchače vysoké školy technické.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. škol. žádosti st-le, absolventa státní průmyslové školy, odboru stavebního v L. o přijetí